

IŻCHŁOP (1) *sb m*

N sg iżchłop.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chłop, człowiek niższego stanu; w kalamburze utworzonym z połączenia wyrazów iż + chłop jako opozycja do słowa „(H)iżpan”: iegli iáko pięknie ná nim [na panu] [zátá leży/ tedy tákże [pochlebnik] drugiemu szepce: á prawdá iż práwy Hifzpan. Bá prawdá nokciu iż Iżpan/ bo by był iż chłop/ tedyby thák nie chodził. RejZwierc 50v.

WG